

หมายความว่า เกิดเหตุรถชน เรา Claim เขาจะเดือดร้อน หากเราเจ็บป่วย เขาจะต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลชดเชยให้ หากนั่นตกจะต้องจ่ายค่าชดเชยให้ ทั้งผู้ซื้อประกันและผู้ขาย ประกันจึงไม่มีใครได้อะไรมาฟรีๆ ครับ ผู้ซื้อต้องการสิทธิในการเรียกร้องค่าเสียหายจึงยอมจ่ายเบี้ย ในขณะที่ผู้ขายอยากมีรายได้ จากเบี้ยประกัน ก็ต้องยอมรับความเสี่ยงแทนผู้ซื้อประกัน

ไม้อ้อประกันได้หรือไม่

ต่างคนต่างความคิดครับ ซื้อหรือไม่เป็นไปตามอัธยาศัย บาง ท่านรักรถจนอมรถจึงซื้อความคุ้มครองให้รถ แต่ด้วยความรัก และทนถนอม ทำให้ขับแบบระวังมาก ซื้อประกันทุกปี แต่ Claim ปีเว้นปี คู้มหรือไม่คู้มจึงไม่ใช่ประเด็นแต่เป็นเรื่องของความสบายใจ

บางท่านบอกว่าขอ Self Insure คือ ขอสะสมเบี้ยประกัน ที่จะต้องจ่ายคนอื่นไว้กับตัวเอง และเมื่อเกิดเหตุก็ขอ Claim กับ ตัวเองดีกว่า

ตัวอย่างการซื้อประกันโพร์ตการลงทุนของท่าน (Protective Put)

นาย ก มีพอร์ตหุ้น มูลค่า 520,000 บาท ณ SET50 ระดับ 520 จุด หาก SET50 อยู่ที่ 490 มูลค่าพอร์ตจะลดลง 30,000 บาท นาย ก รับผิดชอบไม่ได้หากพอร์ตการลงทุนจะมีมูลค่าต่ำกว่า 500,000 บาท หรือ SET50 ระดับ 500 จุด จึงตัดสินใจจ่ายค่า Premium จำนวนหนึ่ง ซื้อ Put Options ราคาใช้สิทธิเท่ากับ SET50 ระดับ 500 จุด จำนวนสัญญาเท่ากับพอร์ตการลงทุน

ผลที่ออกมา

ไม่ว่า SET50 จะลดลงมาอยู่ที่ระดับราคาเท่าไรก็ตาม ณ วันใช้สิทธิ นาย ก จะได้รับค่าชดเชยจากผู้ขาย Options เสมือน พอร์ตของตนเองยังคงผูกอยู่กับ SET50 ระดับ 500 จุด และ เสมือนผู้ขาย Put Options ได้กำไรเต็มมูลค่าพอร์ตของนาย ก ที่ SET50 ระดับไม่ต่ำกว่า 500 จุด ตลอดเวลาครับ

บทความนี้มีใช้การชี้ให้นำนักลงทุนทุกท่านต้องทำประกัน ราคาหุ้นผ่าน Options ครับ เป็นเพียงการเรียนเสนอให้ท่านทราบว่าประกันราคาหุ้น “มีจริง” และหาซื้อได้ในตลาดอนุพันธ์ ท่าน จึงสามารถซื้อได้ด้วยตัวท่านเองผ่านบริษัทหลักทรัพย์ที่ใช้ บริการอยู่

นอกจากนั้น หากท่านมองว่าบริษัทประกันอยู่ได้ (มีกำไร) หมายความว่าผู้ซื้อประกันคือผู้ขาดทุน ตลาดอนุพันธ์ก็เป็นที่ยัง ท่านสามารถประกอบธุรกิจเสมือนบริษัทประกันได้ ด้วยการเข้ามาเป็นผู้ Short Call/Put Options หนึ่ง Gross Profit Margin ของ ธุรกิจประกันทั้งระบบอยู่ที่ 15%

หากท่านต้องการทำความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำ ประกันราคาหุ้นผ่านเพิ่มเติมผ่าน SET50 Index Options กรุณา ลงทะเบียนอบรมด้าน Options ทุกเดือนได้ที่ www.poems.in.th

ข้อมูลด้านการประกันภัย : www.Silkspan.com M&V

บริษัทภิบาล กับศักยภาพ การแข่งขัน

พูดถึงเรื่องประโยชน์ของการปฏิบัติตามหลักการบริษัทภิบาลที่ดี มัก มีข้อโต้แย้งระหว่างคนสองพวกเสมอ

พวกหนึ่งบอกว่ามีแต่ค่าใช้จ่าย ต้องเปิดเผยข้อมูลจนคู่แข่งเห็น ได้เห็นพุง ต้องเสียภาษีเต็มเม็ดเต็มหน่วยในขณะที่คนไม่ต้องการปฏิบัติ กลับได้เปรียบ ไม่ต้องมีต้นทุนเรื่องต้องจ้างบุคคลภายนอกมาเป็น กรรมการให้เปลืองค่าใช้จ่าย ไม่ต้องมีต้นทุนจากการเสียภาษีเต็มที ธุรกิจดีมีกำไรก็สามารถกั๊ยืมเงินธนาคารได้ไม่ยาก

แต่อีกพวกหนึ่งที่ยินยอมชอบ กลับมองเห็นประโยชน์ มักจะ ได้แย้งว่า แม้จะมีค่าใช้จ่ายบ้าง แต่ก็ไม่ถึงขนาดมากมายจนไม่คุ้มค่า คนกลุ่มนี้เห็นว่า การปฏิบัติตามหลักการบริษัทภิบาลที่ดีช่วยเพิ่ม ศักยภาพการแข่งขัน ช่วยป้องกันความเสียหาย ช่วยสร้างกำไรและ มูลค่าเพิ่มให้กิจการ มีภาพพจน์ที่ดี กู้เงินได้ง่ายด้วยต้นทุนต่ำกว่า กลุ่มแรก และมีโอกาสและมีทางเลือกในการระดมทุนได้มากกว่า โดยเฉพาะบริษัทขนาดใหญ่ มีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสบายใจกว่า ไม่ต้องลี้ภัยล่องหน หลบๆ ซ่อนๆ จนบางครั้งต้องทำ ให้กลยุทธ์ธุรกิจบิดๆ เบี้ยวๆ ไม่เป็นมืออาชีพ ผู้บริหารหรือเจ้าของ กิจการที่คิดว่าตนเองเก่งกาจจึงมักตั้งข้อสังเกตว่า บริษัทภิบาลที่ดี ช่วยเพิ่มศักยภาพการแข่งขันจริงหรือ

มีสองประเด็นที่อยากจะหยิบยกมาพิจารณาเพื่อสะท้อน และยืนยันถึงการมีบริษัทภิบาลที่ดีช่วยเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ของกิจการ

ประเด็นแรกคือนิยามของ “บริษัทภิบาล” หรือ “การกำกับ ดูแลกิจการ” ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่บอกว่า หมายถึง “ระบบที่จัดให้มีโครงสร้างและกระบวนการของความ สัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการ ฝ่ายจัดการและผู้ถือหุ้น เพื่อสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน นำไปสู่ความเจริญเติบโต และเพิ่มมูลค่า ให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาว โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียประกอบ”

ความหมายข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า บริษัทภิบาลที่ดีน่าจะ สร้างความสามารถในการแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกิจการ ได้ ประเด็นต่อไปอยู่ที่ ทำอย่างไรจึงจะเรียกว่ามีบริษัทภิบาลที่ ดี อยากให้ทำตามความเข้าใจความหมายของบริษัทภิบาล ซึ่งมี

ความหมายเดียวกับคำว่ากำกับดูแลกิจการก่อนว่า การประกอบธุรกิจโดยเฉพาะประเภทบริษัทจำกัดที่มีหุ้นส่วนหลายๆ คนหรือบริษัทมหาชนที่มีผู้ถือหุ้นจำนวนมาก มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 กระบวนการ คือ กระบวนการกำกับดูแลและกระบวนการบริหารจัดการ กระบวนการแรกเป็นบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริษัท กระบวนการหลังเป็นบทบาทหน้าที่ของฝ่ายจัดการหรือฝ่ายบริหาร ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารตั้งแต่กรรมการผู้จัดการใหญ่หรือปัจจุบันนิยมเรียกว่า ประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือ Chief Executive Officer (CEO) การกำกับดูแลกิจการให้ดีจึงเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ เริ่มต้นด้วยการสรรหา คัดเลือก และแต่งตั้งผู้บริหารระดับสูงสุด ต้องรับผิดชอบกำหนดทิศทางและกลยุทธ์ธุรกิจร่วมกับผู้บริหารระดับสูง พิจารณาผู้อนุมัติแผนงานและงบประมาณ กำกับดูแลให้บริหารจัดการตามแผน มีระบบการควบคุมภายใน ระบบการบริหารความเสี่ยง ระบบรายงานทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลที่เหมาะสมและเพียงพอ นอกจากนี้ ยังต้องกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและประกอบธุรกิจอย่างมีจริยธรรม โดยคณะกรรมการเองต้องยึดถือเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต มีความระมัดระวัง รอบคอบ และคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของบริษัท

ความจริงแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับบรรษัทภิบาลที่ดีและปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความสามารถในการแข่งขันมีมากมายในที่นี้ที่จะเจาะเฉพาะความสามารถในการแข่งขันที่มีผลจากโครงสร้างและกระบวนการทำหน้าที่ของคณะกรรมการตามหลักการบรรษัทภิบาลที่ดี

ปัจจัยแรกที่ผมเห็นว่าเป็นตัวกำหนดความสามารถในการแข่งขันที่สำคัญที่สุดคือ **ทรัพยากรบุคคล** มี 2 กลุ่มบุคคลในมิติของบรรษัทภิบาลที่สะท้อนศักยภาพการแข่งขันได้ กลุ่มบุคคลแรกคือคณะกรรมการบรรษัทภิบาลที่ดีบอกว่า องค์ประกอบคณะกรรมการควรมีกรรมการที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้และประสบการณ์ที่สามารถสร้างประโยชน์ให้กับธุรกิจของบริษัท บุคคลเหล่านี้มีประสบการณ์มากพอที่จะเป็นคนถือหางเสือและเป็นพี่เลี้ยงให้กับฝ่ายบริหารได้เป็นอย่างดี มีคณะกรรมการดีเหมือนมีเครื่องมือให้กับธุรกิจไปให้ถูกทิศทาง ถือเป็นข้อได้เปรียบลำดับแรก

บุคคลหรืออีกกลุ่มบุคคลที่บอกศักยภาพการแข่งขันคือกลุ่มผู้บริหาร คงไม่มีใครปฏิเสธนะครับว่าสำคัญแค่ไหน ไม่เช่นนั้นคงไม่มีการซื้อตัว แหยงชิงผู้บริหารที่มีฝีมือดี หรือการสรรหาผู้บริหาร หรือนุเคราะห์ที่มีคุณภาพคงไม่ต้องการพัฒนาจนเป็นศาสตร์สำคัญที่เป็นเครื่องมือของการบริหารทรัพยากรบุคคล แนวปฏิบัติที่ดีตามหลักการบรรษัทภิบาลที่ดีบอกว่า คณะกรรมการมีหน้าที่สรรหาผู้บริหารระดับสูงสุด (CEO) ส่วนผู้บริหารระดับรองลงไปใครจะเป็นผู้สรรหาไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมที่คณะกรรมการ และ CEO จะร่วมกันและตกลงกันตามความเหมาะสมผมเชื่อว่า แค่นี้มีกลุ่มผู้บริหารเมื่อเปรียบเทียบกับบริษัทอื่นๆ ก็น่าจะเห็นภาพชัดได้ในระดับหนึ่งว่าเหนือชั้นหรือได้เปรียบกว่าหรือไม่

ปัจจัยที่สองของใช้**กลยุทธ์ธุรกิจ**เป็นตัวเปรียบเทียบ ได้กล่าวถึงข้างต้นแล้วว่า คณะกรรมการมีหน้าที่รับผิดชอบกำหนดทิศทางกลยุทธ์ธุรกิจร่วมกับฝ่ายบริหาร การมีคนเหนือชั้นกว่าน่าจะเป็น

หลักประกันได้ระดับหนึ่งว่า ทิศทางกลยุทธ์ที่วางไว้น่าจะใช้ได้หรือดีกว่ากลยุทธ์ที่คิดโดยคนที่ไม่มีความรู้หรือประสบการณ์ หรือมีก็อาจน้อย หรือมีมากแต่ไม่เห็นแก่ประโยชน์บริษัท มีวาระแอบแฝงซ่อนเร้น ทิศทางกลยุทธ์อาจผิดทิศผิดทางหรืออาจจะบิดเบี้ยว ผิดเพี้ยนไป

ทิศทางกลยุทธ์สำคัญแค่ไหน ลองพิจารณาความเห็นของศาสตราจารย์ไมเคิล อี. พอร์เตอร์ กูรูด้านกลยุทธ์การแข่งขันแห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ซึ่งกล่าวไว้ว่า กลยุทธ์ก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันได้ เพราะกลยุทธ์เป็นเรื่องของทางเลือกที่จะ “ไม่” ทำบางสิ่งเพื่อให้บริษัทสามารถทำอีกสิ่งหนึ่งได้ดีกว่าคู่แข่งชั้น นอกจากนี้ ศาสตราจารย์พอร์เตอร์ยังสรุปว่า กลยุทธ์ทั่วไปแบ่งได้เป็น 3 ประเภทคือ

1. กลยุทธ์ต้นทุนต่ำที่สุด (Cost Leadership)
2. กลยุทธ์สร้างความแตกต่าง (Differentiation)
3. กลยุทธ์เจาะกลุ่มเป้าหมาย (Focus)

สรุปในขั้นนี้ว่า มีคนมีฝีมือ มีกลยุทธ์ที่ดี น่าจะมีชัยไปกว่าครึ่ง ปัจจัยสุดท้ายที่จะยกมาพิจารณาคือเรื่อง “**ต้นทุนต่ำ**” ซึ่งถือว่าเป็นความได้เปรียบในเชิงการแข่งขันอีกปัจจัยหนึ่ง การผลิตสินค้าหรือบริการที่มีต้นทุนต่อหน่วยต่ำ สร้างความได้เปรียบทั้งในด้านการกำหนดราคาและขจัดคู่แข่ง ผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อย มักมุ่งแต่หารายได้ ใช้กลยุทธ์ขายสินค้าราคาถูกเพื่อสร้างยอดขาย แต่ขาดความสามารถในการบริหารต้นทุน กรรมการที่มีประสบการณ์สามารถเป็นพี่เลี้ยงให้คำแนะนำได้

ต้นทุนของความได้เปรียบอีกด้านหนึ่งคือ ต้นทุนด้านการเงิน ความสามารถทำอะไร มีฐานะการเงินที่มั่นคง มีคณะกรรมการและทีมงานบริหารที่มีความรู้ ประสบการณ์ ความสามารถ และความน่าเชื่อถือทำให้กู้ยืมเงินได้ด้วยต้นทุนต่ำ มีความสามารถในการระดมทุนทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนได้ง่ายและได้หลายช่องทางกว่า ทำให้มีปัจจัยรองรับการเติบโต ย่อมมีศักยภาพการแข่งขันดีกว่ากิจการที่โตไม่ได้เพราะขาดแคลนเงินทุนรองรับ

ต้นทุนอีกด้านหนึ่งเป็นเรื่องของความเสียหายที่เกิดจากการบริหารผิดพลาด มีการทุจริตคิดโกงเพราะขาดการควบคุมที่ดี ดูจากบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการข้างต้น จะเห็นว่า ถ้าคณะกรรมการกำกับการบริหารจัดการได้ดี ย่อมป้องกันความเสียหายได้ ความที่คณะกรรมการต้องทำหน้าที่ด้วยความรอบคอบและเพื่อประโยชน์บริษัท ความรอบคอบในที่นี้ครอบคลุมถึงความคุ้มค่า โอกาสความเป็นไปได้ของธุรกิจต้องสูงถึงจะอนุมัติให้ดำเนินการ ความเสี่ยงต้องอยู่ในระดับรับได้ ความเสียหายในด้านนี้หากมีความร้ายแรง นอกจากทำให้กิจการเสียศักยภาพการแข่งขันแล้ว ยังมีโอกาสทำให้ธุรกิจต้องล้มหายตายจากไปได้ก็อีกต่างหาก จึงมักมีการยืนยันเสมอว่า บรรษัทภิบาลที่ดีสามารถสร้างความยั่งยืนให้กิจการ

ทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นปัจจัยหลักๆ บางประการของความสามารถในการแข่งขันซึ่งสามารถสร้างได้หรือเพิ่มศักยภาพได้หากมีบรรษัทภิบาลที่ดีเชื่อว่ามีความชัดเจนเพียงพอโดยไม่ต้องสรุปให้ยืดยาวอีกนะครับ **M&V**